DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

20 września | Nr. 26 | Rok 1934.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 80 gr, poleconą 1 zł 10 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał IV r. b., która wynosi z przesyłką pocztową zł. 6,00.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Dzienniki Ustaw Nr. 80 i 81.

309.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 września 1934 r.

w sprawie wypuszczenia serji II pożyczki budowlanej.

Na podstawie art. 2 i 8 ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia wewnętrznej pożyczki państwowej do wysokości 100.000.000 zł w złocie (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 232) zarządzam co następuje:

§ 1.

Z dniem 15 września 1934 r. wypuszcza się serję II pożyczki budowlanej na sumę nominalną 50.000.000 zł w złocie w obligacjach na okaziciela, opiewających na 100 złotych w złocie wartości imiennej lub na wielokrotność tej kwoty.

§ 2.

Oprocentowanie nominalne pożyczki wynosi 5½ od sta w stosunku rocznym. Odsetki

wypłacane będą posiadaczom obligacyj pożyczki rocznie zdołu w dniu 15 września każdego roku za zwrotem odpowiednich kuponów, z których pierwszy płatny będzie w dniu 15 września 1935 r., ostatni zaś w dniu 15 września 1964 r.

§ 3.

Umorzenie obligacyj pożyczki nastąpi w ciągu lat 30 drogą losowania lub drogą skupu z wolnej ręki, począwszy od dnia 15-go września 1935 r. według załączonego planu umorzenia. W razie jeśliby wartość imienna obligacyj, skupionych celem ich umorzenia, nie dosięgła wysokości raty, przypadającej do umorzenia w danym terminie, brakująca reszta będzie umorzona drogą losowania. Numery obligacyj umorzonych będą ogłaszane każdorazowo w „Monitorze Polskim".

§ 4.

Losowanie obligacyj do umorzenia odbywać się będzie publicznie w Ministerstwie Skarbu pod nadzorem komisji rządowej.

§ 5.

Spłata kapitału oraz wypłata odsetek nastąpi w złotych według równowartości 900/5332 grama czystego złota za 1 złotego w złocie zgodnie z art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855).

Kapitał i odsetki płatne będą w kasach urzędów skarbowych, Banku Polskim, Banku Gospodarstwa Krajowego, Pocztowej Kasie Oszczędności i ich oddziałach.

§ 6.

Cena emisyjna pożyczki wynosi zł 94,70 za jedną obligację wartości imiennej 100 zł w złocie.

§ 7.

Sprzedaż obligacyj będzie uskuteczniana po cenie emisyjnej (§ 6) z doliczeniem jedynie wartości bieżącego kuponu za czas do dnia zapłaty.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dn. 14 września 1934 r. Nr. 81, poz. 746).

Załącznik do § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 września 1934 r. (poz. 309).

Plan umorzenia serji II pożyczki budowlanej na sumę 50.000.000 zł.

L. p.	Data	Spłata kapitału	Spłata odsetek	Rata roczna razem	Pozostaje do umorzenia
1	15.IX.1935	690.200	2.750.000	3.440.200	49.309.800
2	15.IX.1936	728.200	2.712.039	3.440.239	48.581.600
3	15.IX.1937	768.400	2.671.988	3.440.388	47.813.200
4	15.IX.1938	810.600	2.629.726	3.440.326	47.002.600
5	15.IX.1939	855.200	2.585.143	3.440.343	46.147.400
6	15.IX.1940	902.200	2.538.107	3.440.307	45 245.200
7	15.IX.1941	951.800	2.488.486	3.440.286	44.293.400
8	15.IX.1942	1.004.200	2.436.137	3.440.337	43.289.200
9	15.IX.1943	1.059.400	2.380.906	3.440.306	42.229.800
10	15.IX.1944	1.117.600	2.322.639	3.440.239	41.112.200
11	15.IX.1945	1.179.000	2.261.171	3.440.171	39.933.200
12	15.IX.1946	1.244.000	2.196.326	3.440.326	38.689.200
13	15.IX.1947	1 312.400	2.127.906	3.440.306	37.376.800
14	15.IX.1948	1.384.600	2.055.724	3.440.324	35.992.200
15	15.IX.1949	1.460.600	1.979.571	3.440.171	34.531.600
16	15.IX.1950	1.541.000	1.899.238	3.440.238	32.990.600
17	15.IX.1951	1.625.800	1.814.483	3.440.283	31.364.800
18	15.IX.1952	1.715.200	1.725.064	3.440.264	29.649.600
19	15.IX.1953	1.809.600	1.630.728	3.440.328	27.840.000
20	15.IX.1954	1.909.000	1.531.200	3.440.200	25.931.000
21	15.IX.1955	2.014.000	1.426.205	3.440.205	23.917.000
22	15.IX.1956	2.124.800	1.315.435	3.440.235	21.792.200
23	15.IX.1957	2.241.600	1.198.571	3.440.171	19.550.600
24	15.IX.1958	2.365.000	1.075.283	3.440.283	17.185.600
25	15.IX.1959	2.495.000	945.208	3.440.208	14.690.600
26	15.IX.1960	2.632.200	807.983	3.440.183	12.058.400
27	15.IX.1961	2.777.000	663.212	3.440.212	9.281.400
28	15.IX.1962	2.929.800	510.477	3.440.277	6.351.600
29	15.IX.1963	3.090.800	349.338	3.440.138	3.260.800
30	15.IX.1964	3.260.800	179.344	3.440.144	—
		50.000.000	53.207.638	103.207.638	—

310.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 września 1934 r.

o zmianie taryfy na wyroby tytoniowe.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1.

W cenniku, załączonym do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 978), wprowadza się następujące zmiany:

w ust. I 2 b) p. 1) po słowie „Caporal" dodaje się przecinek i słowa: „Śląski Rarytas i Pomorski Rarytas" oraz skreśla się pozycję: „Śląski Rarytas, Pomorski Rarytas . . . . . 3,5 gr."

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dn. 14 września 1934 r. Nr. 81, poz. 747).

311.

WYKŁADNIA USTAWY

o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842)

416 (art. 105, 114). Wykładnia niniejsza dotyczy pism, wiążących się z działalnością organizacyj, określanych nazwami: kartel, konwencja, syndykat, koncern, wspólnota interesów i t. p. Organizacja taka opiera się na porozumieniu przedsiębiorców, mającem na celu racjonalizację zainteresowanych przedsiębiorstw: ustalenie i urzeczywistnienie jednolitych zasad gospodarki i osiąganie tą drogą wspólnych korzyści oraz zapobieganie szkodom, które bywają następstwem wolnej konkurencji.

I. Jeżeli organizacja taka nie jest osobą prawną (np. spółką akcyjną, spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielnią), to pismo, stwierdzające umowę, która ma na celu utworzenie organizacji, podlega opłacie stemplowej w myśl art. 105 u. o. s. (w brzmieniu art. XLVII, punktu 5, Przepisów wprowadzających kodeks zobowiązań: Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 82, poz. 599), jeżeli w umowie kontrahenci zobowiązują się do wkładów, nie polegających na wykonywaniu pracy. Takiemi wkładami są np.: pokrywanie kosztów prowadzenia wspólnego biura; wpłaty na fundusz rezerwowy; wydatki, które uczestnicy ponoszą wspólnie, według umówionego klucza, celem pokrycia wynagrodzenia osób trzecich, świadczących usługi organizacji np. wynagrodzenia, płaconego innej organizacji, pełniącej funkcje wspólnego biura przedsiębiorstw zrzeszonych, wynagrodzenia rewidenta, który na życzenie organizacji przeprowadza kontrolę przedsiębiorstw do niej należących, prowizji osoby trzeciej, która wykonywa komisową sprzedaż wytworów przedsiębiorstw, będących uczestnikami organizacji, a mianowicie na podstawie umowy, zawartej przez tę osobę trzecią z przedstawicielem organizacji, a obejmującej całość produkcji przedsiębiorstw do niej należących, mają zastosowanie art. 9 i 22 u. o. s.

II. Niezależnie od (wymienionej wyżej pod I) opłaty stemplowej, przewidzianej w art. 105 (względnie w art. 102 gdy organizacja jest spółką akcyjną lub w art. 103, gdy organizacja jest spółdzielnią), należy się opłata w wysokości 0,5%, przewidziana w art. 114 u. o. s., jeżeli każdy uczestnik zobowiązuje się do świadczeń — nie na rzecz organizacji jako całości, ale na rzecz innych jej uczestników — które to świadczenia mają na celu wyrównanie różnic, wynikających bądź z utrzymanej nadal formalnie samodzielności gospodarczej przedsiębiorstw poszczególnych, bądź z przewidzianych w umowie ograniczeń samodzielności. Świadczeniami takiemi są np.:

1) w przypadku ustanowienia kontyngentów sprzedaży — świadczenia wyrównawcze na rzecz tych uczestników organizacji, którzy faktycznie nie osiągnęli wyznaczonego kontyngentu: np. na skutek ciążenia klientów ku innym uczestnikom, na skutek wyższej wartości jednostkowej wytworów niektórych uczestników (spowodowanej np. przy wytworach górniczych odmiennem ustosunkowaniem składników chemicznych), na skutek wypadków żywiołowych lub strajku i wynikającej stąd konieczności obsługiwania dotychczasowych klientów danego przedsiębiorstwa przez inne przedsiębiorstwa, należące do organizacji;

2) świadczenia, wynikające z zasady, iż zyski, osiągnięte przez wszystkich uczestników, stanowią jedną całość, która zostaje rozdzielona między poszczególnych uczestników według klucza, podanego w umowie;

3) świadczenia, do których są zobowiązani uczestnicy zbywający swe wytwory w Polsca, a z których to świadczeń tworzy się fun-

dusz, umożliwiający wypłatę premij uczestnikom, eksportującym zagranicę;

4) świadczenia celem tworzenia funduszu, z którego wypłaca się odszkodowanie za nieczynność (unieruchomienie) przedsiębiorstwa lub za zaniechanie pewnego działu produkcji lub za innego rodzaju ograniczenie produkcji.

Do opłaty, należnej w myśl art. 114 u. o. s., mają zastosowanie art. 9 i 22. Urząd skarbowy ma w ten sposób oznaczyć „terminy, w których mają być uiszczone poszczególne raty opłaty stemplowej" (art. 22), aby każdy okres, za który obliczy się podstawę wymiaru opłaty stemplowej, bądź był identyczny z okresem obrachunkowym, przewidzianym w umowie, bądź obejmował kilka **pełnych** okresów obrachunkowych, przewidzianych w umowie.

W przypadkach, wymienionych wyżej pod 1) i 2), przy ustaleniu podstawy wymiaru opłaty stemplowej w myśl art. 114 u. o. s., wchodzą w rachubę tylko ci uczestnicy, którzy w danym okresie obrachunkowym osiągnęli obrót, względnie zysk, wyższy, niż przypadający na nich według omówionego klucza do podstawy wymiaru wlicza się kwotę, którą dany uczestnik jest obowiązany wypłacić tym uczestnikom, których obrót, względnie zysk faktyczny jest niższy od należnego im.

Jeżeli kierownictwo organizacji powzięło za dany okres obrachunkowy co do pewnego uczestnika decyzję, na mocy której obliczyło nietylko świadczenia, wymienione wyżej pod 3), do których dany uczestnik jest obowiązany, ale nadto przyznało mu premję eksportową (gdyż ten uczestnik sprzedaje zarówno odbiorcom polskim jakoteż zagranicznym), to dany uczestnik wchodzi w rachubę przy ustaleniu podstawy wymiaru opłaty stemplowej w myśl art. 114 u. o. s. dany okres tylko w takim razie, jeśli suma świadczeń, wymienionych pod 3), przewyższa premję eksportową: do podstawy wymiaru wlicza się nadwyżkę sumy pierwszej nad drugą.

III. Jeżeli pismo, o jakiem mowa, zawiera też ustanowienie kaucji lub kary umownej, to rozstrzygnięcie kwestji, czy z tego powodu należy się opłata stemplowa, zależy od tego, czy zobowiązanie, zabezpieczone kaucją, albo karą umowną, podlega opłacie stemplowej nawet w braku warunków, przewidzianych w art. 139 u. o. s. W razie odpowiedzi twierdzącej ustanowienie kaucji względnie kary umownej — jako czynność uboczna — **nie** podlega opłacie stemplowej, a mianowicie na mocy art. 2 i 86 u. o. s. W szczególności **nie** należy się osobna opłata (obok opłaty w myśl art. 114 u. o. s., określonej wyżej w dziale II, pod 1—4):

a) od kaucji, na tem polegającej, że uczestnicy zobowiązują się składać do banku perjodycznie kwoty, obliczone według umówionego klucza, co do których kierownictwo organizacji po upływie każdego okresu obrachunkowego dokonywa rozrachunku wyrównawczego według zasad, podanych wyżej pod 1—3;

b) z powodu ustanowienia kar umownych, płatnych w razie wykrycia czynów, mających na celu obniżenie wymiaru świadczeń danego uczestnika, wymienionych wyżej pod 1—3 np. w razie zatajenia tranzakcyj, podania kierownictwu organizacji nieprawdziwych danych co do poszczególnych tranzakcyj, zawierania z klientami umów, których treść jest niezgodna z regulaminem, ułożonym przez organizację.

c) z powodu ustanowienia kar umownych na wypadek wykonywania pracy, za której niewykonywanie dany uczestnik otrzymuje odszkodowanie, określone wyżej pod 4).

Jeśli zaś zobowiązanie, zabezpieczone kaucją lub karą umowną (a stwierdzonem tem samem pismem, które zawiera ustanowienie tych zabezpieczeń), **nie** podlega opłacie stemplowej (lub podlegałoby opłacie stemplowej jedynie w myśl art. 139 u. o. s. — w braku kaucji albo kary umownej), to: 1) ustanowienie kaucji podlega opłacie w wysokości 0,1% w myśl art. 82 u. o. s., 2) ustanowienie kary umownej podlega opłacie w wysokości 0,5% w myśl art. 114 u. o. s. Przypadek taki zachodzi np.: gdy celem umowy jest jedynie podział rynków zbytu i przytem zostaje ustanowiona kaucja, zabezpieczająca odszkodowanie, do którego jest obowiązany uczestnik, rozciągający swą działalność handlową na teren, wyznaczony innemu uczestnikowi albo gdy tego rodzaju naruszenie umowy jest zagrożone karą umowną: gdy uczestnik zobowiązuje się do zaniechania pewnego działu produkcji lub do ograniczenia produkcji i przytem nie otrzymuje odszkodowania, o którem mowa wyżej pod 4), lecz przeciwnie sam zobowiązuje się do odszkodowania (zabezpieczonego kaucją) lub do zapłacenia kary umownej — na wypadek niezastosowania się do umówionych ograniczeń.

IV. Jeżeli organizacja zawarła z osobą trzecią umowę o komisową sprzedaż wytworów przedsiębiorstw, należących do organizacji (o której to umowie jest wzmianka wyżej w dziale I, przy końcu zdania przedostatniego), okoliczność, że do podstawy wymiaru opłaty, należnej w myśl art. 105 u. o. s., wciągnięto kwoty, które uczestnicy wnoszą do kasy organizacji (gotówką lub drogą potrąceń) celem pokrycia prowizji, należnej komisantowi, nie uchyla obowiązku uiszczenia opłaty, przewidzianej w art. 90 u. o. s., a należnej bądź od pisma, stwierdzającego umowę komisu bądź od pism, stwierdzających wykonanie tej umowy.

V. Wykładnia Nr. 56 (ogłoszona w Nr. 15 Dz. Urz. z 1927 r. nie ulega zmianie. (L. D. V. 25721/5/34).

312.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

w sprawie obligacyj 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej Serji III.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacyj 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej III serji, na które padły wygrane w dniu 1 września 1934 r.:

40 000 dol.

1 409 366

8 000 dol.

1 183 270

po 3 000 dol.

12 601	495 905	1 472 890

po 1 000 dol.

45 969	366 390	755 604	926 243	1 117 377

po 500 dol.

43 285	393 114	474 606	710 699	1 366 357
233 263	430 385	606 817	1 244 867	1 470 430

po 100 dol.

2 085	354 294	646 501	958 698
18 265	355 160	665 289	968 736
30 319	367 981	670 561	974 984
42 179	385 529	674 390	1 017 479
43 532	398 294	718 183	1 038 330
53 824	403 906	731 692	1 060 147
75 563	415 680	743 289	1 077 166
104 577	417 936	755 300	1 097 544
106 522	419 921	775 018	1 128 024
143 056	442 044	783 995	1 173 390
165 965	444 112	791 047	1 230 331
169 019	446 324	792 297	1 258 869
170 129	469 977	798 251	1 314 330
192 625	494 811	817 371	1 320 814
197 803	502 624	820 916	1 322 120
204 198	530 309	826 860	1 341 493
205 340	559 749	856 943	1 345 644
211 054	614 884	866 804	1 356 156
283 289	621 665	905 878	1 403 774
309 501	631 205	947 305	1 418 763

Ogółem wylosowano 100 premij na sumę 75 000 dolarów.

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że:

1) w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Grudziądzu, rewidentowi skarbowemu z brygady Kontroli Skarbowej w Starogardzie, Józefowi Olejniczakowi, skradziono pomocniczy znaczek legitymacyjny z bronzu Nr. 419,

2) w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Wilnie, rewidentowi skarbowemu z brygady Kontroli Skarbowej w Wilnie, Janowi Bujnowskiemu, skradziono pomocniczy znaczek legitymacyjny z bronzu Nr. 2,

3) w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Krakowie, podkomisarzowi skarbowemu z brygady Kontroli Skarbowej w Krakowie, Franciszkowi Dańdzie, zaginął pomocniczy znaczek legitymacyjny z bronzu Nr. 254.